

været fremdraget, forefaldt under unormale Kontrolforhold, som formentlig skyldtes forbigaaende særlige Omstændigheder.

I øvrigt vilde Udvalget, hvor der foreligger Klage over Misbrug fra Arbejdsløshedskassemedlemmers Side, finde det rigtigt, at der, efter at Undersøgelsen i Inspektoratet er afsluttet, henholdsvis Afgørelse i Nævnet truffet, tilgik Klageren en kort Besvarelse, som uden at kunne medføre Paaberaabelse som Fortilfælde, hvilket paa Grund af hvert enkelt Tilfældes særegne Karakter for enhver Pris maa undgaas, underrettede paagældende om, hvorvidt Understøttelse overhovedet er hævet og i bekræftende Fald, om den er inddraget eller ikke.

Straks efter Udvalgets Nedsættelse drøftede det Lovforslaget i nogle Møder og nedsatte derefter et Underudvalg, som i Folketingets Ferie fortsatte Arbejdet. Fra alle Sider erkendtes det ønskelige i at naa til en enstemmig Indstilling, og fra alle Sider har man bestræbt sig herfor og vist Imødekommenhed for at naa til Enighed. Dette gælder saavel med Hensyn til de supplerende Kontrolbestemmelser til Støtte for Kasserne, hvis Formaal er yderligere at hindre og helst umuliggøre Enkeltmands Misbrug af Arbejdsløshedsunderstøttelsen, som ogsaa Understøttelsernes Størrelse. Ved Genoptagelsen af det samlede Udvalgs Møder er det da ogsaa lykkedes at naa til Enighed.

Til de enkelte Ændringsforslag, der ikke enten vedrører Forlængelsen af den nugældende midlertidige Lov eller er af formel Karakter, skal bemærkes:

Nr. 3 og 4 vedrører Ventetidens gradvise Forlængelse til 12 Maaneder, saaledes som den er i den ordinære Lov.

Nr. 6 gaar ud paa at sidestille Afbrydelse af et Arbejdsforhold, forinden det rigtig er kommet i Gang, med Udebliven eller Vægring.

Nr. 7. Ved denne Ændring har man villet understrege, at Anmeldelsespligten paahviler enhver, der antager „et Medlem af en Arbejdsløshedskasse“; desuden har man undtaget Fæsteforhold og andre Kontraktsforhold.

Nr. 9—10—11 ændrer Bestemmelserne vedrørende de Tilfælde, hvor Indenrigsministeren med en Arbejdsløshedskasses Tilslutning kan fastsætte en særlig Kontrolordning.

Nr. 12 og 13 aabner Udvej for de stedlige Institutioner til at faa truffet særlige Aftaler om Arbejdsanvisningen (personlig Henvendelse).

Nr. 14—15. Udvalget er enedes om at stille Forslag om nogen Forhøjelse af de almindelige *Tillæg* i Vintertiden og nogen Nedsættelse af dem i Sommer-tiden samt om at forhøje de foreslaede *Tillæg* for Børn.

Nr. 16 tilsigter at indføre en lignende Regel vedrørende Forholdet mellem Arbejdsfortjeneste og Hjælpekasseunderstøttelse som den, der gælder for *Tillægget* (jfr. § 10).

Nr. 18 tager Sigte paa de Tilfælde, hvor en Hjælpekasse allerede har udbetalt saadan Understøttelse.

Nr. 19 medtager stor Børneflokk blandt de Tilfælde, som berettiger til udvidet Understøttelse.

Nr. 20 giver Kommunalbestyrelsen en Bemyndigelse til at tillægge Hjælpekassebestyrelsens Formand et Beløb til Medhjælp i Anledning af den Administration, som denne Paragraf medfører. Det er en Forudsætning, at Medlemmer af Kassen, der maatte have særligt Arbejde hermed, kan faa Del i denne Medhjælpssum.

Nr. 21 formindsker Kommunernes Andel i den samlede Udgift til de gennem Arbejdsløshedskasserne ydede *Tillæg* fra en Trediedel til en Fjerdedel.

Nr. 22 giver Kommunalbestyrelserne Ret til (paa Forespørgsel og imod at betale Skriverpenge) at faa Oplysning om Navnene paa de i Kommunen boende, gennem Arbejdsløshedskasserne understøttede.